Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 27ης Νοεμβρίου 2014*

«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των μετασχηματιστών ισχύος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συμφωνία για την κατανομή της αγοράς — Ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας — Απαλλαγή από το πρόστιμο — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-521/09,

Alstom Grid SAS, πρώην Areva T&D SAS, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους A. Schild, C. Simphal και E. Estellon, στη συνέχεια από τους J. Derenne, A. Müller-Rappard και M. Domecq, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τους A. Bouquet, N. von Lingen και K. Mojzesowicz, στη συνέχεια από τους A. Bouquet, K. Mojzesowicz και P. Van Nuffel,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2009) 7601 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.129 – Μετασχηματιστές ισχύος),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία, προεδρεύοντα, O. Czúcz (εισηγητή) και I. Labucka, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 21ης Μαΐου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς και προσβαλλόμενη απόφαση

1 Η υπόθεση αφορά τον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος, των αυτομετασχηματιστών και πηνίων αυτεπαγωγής με φάσμα τάσεως ίσης ή μεγαλύτερης των 380 kV. Ο μετασχηματιστής ισχύος είναι βασικό ηλεκτρικό εξάρτημα του οποίου η λειτουργία συνίσταται στη μείωση ή την αύξηση της τάσεως ενός ηλεκτρικού κυκλώματος. Οι μετασχηματιστές αυτοί πωλούνται ως αυτοτελή προϊόντα ή ως μέρη ετοιμοπαράδοτων υποσταθμών ηλεκτρικής ενέργειας.

2 Κατά την κρίσιμη για την παρούσα διαφορά περίοδο, ήτοι μεταξύ της 9ης Ιουνίου 1999 και της 15ης Μαΐου 2003, η προσφεύγουσα, υπό την τότε επωνυμία Alstom T&D SA, δραστηριοποιούταν στον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος. Καθόλη τη διάρκεια της περιόδου αυτής, η επικεφαλής εταιρία Alstom κατείχε το 100 % του κεφαλαίου της Alstom France SA (μετονομασθείσας σε Alstom Holdings τον Αύγουστο του 1999), η οποία, επίσης, κατείχε το 100 % του κεφαλαίου της προσφεύγουσας.

3 Μετά την πώληση της δραστηριότητας της παραγωγής μετασχηματιστών ισχύος από τον όμιλο Alstom στον όμιλο Areva, η προσφεύγουσα μεταφέρθηκε το 2004 στον όμιλο Areva, ελεγχόμενο από την Areva SA, και στη συνέχεια μετονομάσθηκε σε Areva T&D SA.

4 Στις 11 και 12 Μαΐου 2004, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προέβη σε ελέγχους στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/F/38.899 – Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου, ιδίως στις εγκαταστάσεις της Hitachi Ltd, όπου κατέσχεσε αντίγραφα εγγράφων.

5 Στις 9 Σεπτεμβρίου 2004, η Hitachi υπέβαλε αίτηση απαλλαγής από το πρόστιμο δυνάμει της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3, στο εξής: ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας) όσον αφορά τον εξοπλισμό μεταγωγής με μόνωση αερίου (στο εξής: EMMA). Στο πλαίσιο του εν λόγω αιτήματος προσκόμισε, μεταξύ άλλων, αντίγραφα των εγγράφων τα οποία είχε βρει η Επιτροπή στις εγκαταστάσεις της κατά τον προαναφερθέντα έλεγχο.

6 Στις 22 Σεπτεμβρίου 2004, η Areva υπέβαλε μία πρώτη αίτηση απαλλαγής. Αυτή η πρώτη αίτηση απαλλαγής αφορούσε κυρίως πρακτικές αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού καλύπτουσες πολλά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ιδίως το Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ολλανδία και την Αυστρία). Στην αίτησή της η Areva αναφέρθηκε επίσης στην «Aero Club», μια διεθνή σύμπραξη στον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος. Συναφώς, υπέδειξε τα ονόματα των ευρωπαϊκών και των ιαπωνικών επιχειρήσεων που συμμετείχαν σε αυτήν καθώς και τον τρόπο λειτουργίας της εν λόγω συμπράξεως. Επιπλέον, διευκρίνισε ότι οι εν λόγω πρακτικές είχαν παύσει το 1998-1999. Στις 7 Δεκεμβρίου 2005, η Επιτροπή απέρριψε την πρώτη αυτή αίτηση απαλλαγής, επισημαίνοντας ότι, κατά την εκτίμησή της, δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις της παραγράφου 8, στοιχείο α′ ή β′, της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας.

7 Στις 15 Ιανουαρίου 2005, η Areva υπέβαλε δεύτερη αίτηση απαλλαγής. Με αυτήν, παρέσχε κυρίως πληροφορίες σχετικά με πιθανώς αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού πρακτικές στη γερμανική και στη γαλλική αγορά των μετασχηματιστών ισχύος, επισημαίνοντας τις διαφορές μεταξύ αυτής της ενδεχόμενης συμπράξεως και της συμπράξεως ως προς την οποία η Επιτροπή είχε διεξαγάγει έρευνα στην υπόθεση του EMMA. Η Areva απέσυρε την εν λόγω αίτηση απαλλαγής στις 21 Σεπτεμβρίου 2006.

8 Στις 2 Μαΐου 2006, η Areva υπέβαλε τρίτη αίτηση απαλλαγής, η οποία αφορούσε ενδεχόμενη σύμπραξη στη Γερμανία και στη Γαλλία. Συμπλήρωσε τις παρασχεθείσες πληροφορίες στις 8 Σεπτεμβρίου 2006 παρέχοντας εκ νέου πληροφορίες σχετικά με τις αντίθετες προς τους κανόνες

του ανταγωνισμού πρακτικές στη Γερμανία και στη Γαλλία και επισημαίνοντας ότι οι άλλες χώρες τις οποίες αφορούσαν οι εν λόγω πρακτικές ήταν το Βέλγιο, η Ολλανδία και η Αυστρία. Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρθηκε επίσης σε μια «συμφωνία κυρίων», που αφορούσε, κατά την ίδια, τις «μη εγχώριες» ευρωπαϊκές αγορές, ήτοι τις ευρωπαϊκές αγορές στις οποίες οι Ευρωπαίοι παραγωγοί δεν διέθεταν μονάδες παραγωγής, όπως η Ισπανία ή η Ιταλία. Τέλος, επισήμανε ότι η «συμφωνία κυρίων» είχε παύσει το 1997 ή το 1998. Στις 10 Οκτωβρίου 2006, η Areva διευκρίνισε ως προς τη «συμφωνία κυρίων» ότι επρόκειτο μόνο για μονομερή συμπεριφορά και αρνήθηκε τον χαρακτήρα των πρακτικών αυτών ως αντίθετων προς τους κανόνες του ανταγωνισμού. Με έγγραφο της 31ης Οκτωβρίου 2006, η Επιτροπή χορήγησε στην Areva απαλλαγή υπό όρους σχετικά με «πιθανολογούμενη σύμπραξη στον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος στη Γερμανία, στην Αυστρία, στη Γαλλία και στην Ολλανδία».

9 Στις 7 και 8 Φεβρουαρίου 2007, η Επιτροπή διενήργησε έλεγχο στις εγκαταστάσεις εταιριών στη Γερμανία, στην Αυστρία και στη Γαλλία.

10 Στις 7 Φεβρουαρίου 2007, ο όμιλος Siemens κατέθεσε αίτηση απαλλαγής. Στις 15 Φεβρουαρίου 2007, η Siemens συμπλήρωσε την εν λόγω αίτηση προσκομίζοντας αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με προφορική σύμπραξη στον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος, καλούμενη «συμφωνία κυρίων (ΣΚ)», δυνάμει της οποίας οι Ευρωπαίοι παραγωγοί δεν έπρεπε να πωλούν τα προϊόντα τους στην Ιαπωνία και οι Ιάπωνες παραγωγοί δεν έπρεπε να πωλούν τα δικά τους στην ευρωπαϊκή αγορά. Στις 6 Δεκεμβρίου 2007, η Επιτροπή χορήγησε στη Siemens απαλλαγή υπό όρους κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 8, στοιχείο β', της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας επειδή ήταν η πρώτη επιχείρηση που της προσκόμισε αποδείξεις που της έδωσαν τη δυνατότητα να διαπιστώσει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ ως προς τη σύμπραξη αυτή.

11 Στις 14 Μαρτίου 2007, η Επιτροπή απέστειλε ερωτηματολόγιο στην προσφεύγουσα και σε άλλες επιχειρήσεις. Η προσφεύγουσα απάντησε στις 27 Μαρτίου 2007.

12 Στις 29 Μαρτίου 2007 πραγματοποιήθηκε συνάντηση με τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας, κατά τη διάρκεια της οποίας η Επιτροπή παρουσίασε ορισμένα έγγραφα και υπέβαλε σχετικά ερωτήματα.

13 Την 1η Ιουνίου 2007, ο όμιλος Hitachi υπέβαλε έτερο αίτημα επιείκειας, το οποίο συμπληρώθηκε την 1η Αυγούστου 2007.

14 Στις 18 Ιουλίου 2007, ο όμιλος Fuji υπέβαλε αίτημα επιείκειας σχετικά με σύμπραξη μεταξύ Ευρωπαίων και Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος.

15 Στις 20 Αυγούστου 2007, η Επιτροπή ενημέρωσε την Areva προφορικώς ότι σκόπευε να ασχοληθεί μόνο με τη σύμπραξη μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών και όχι με τις συμπράξεις που αφορούσαν ορισμένα κράτη μέλη για τις οποίες είχε χορηγηθεί στην προσφεύγουσα η απαλλαγή υπό όρους. Επιπλέον, η Επιτροπή την ενημέρωσε ότι η απαλλαγή υπό όρους που της είχε χορηγηθεί κάλυπτε αποκλειστικά τις συμπράξεις που αφορούσαν ορισμένες εθνικές αγορές και δεν κάλυπτε τη σύμπραξη μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών σχετικά με την οποία η Areva δεν είχε καταθέσει αίτημα επιείκειας.

16 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2008, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει διαδικασία που αφορούσε την αγορά των μετασχηματιστών ισχύος κατά των αποδεκτών της προσβαλλομένης αποφάσεως.

17 Στις 19 Νοεμβρίου 2008, πριν την αποστολή της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, η Επιτροπή απέστειλε στην Areva έγγραφο στο οποίο ανέφερε λεπτομερώς τη χρονολογική σειρά των αιτημάτων της περί επιείκειας και της υπενθύμισε ότι την είχε ήδη ενημερώσει στις 20 Αυγούστου 2007 ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι συμπράξεις που αφορούσαν ορισμένα κράτη μέλη (ιδίως τη Γερμανία), αφενός, και η σύμπραξη μεταξύ των Ευρωπαίων και Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος, αφετέρου, συνιστούσαν δύο χωριστές παραβάσεις και σκόπευε να στραφεί μόνον κατά της ενδεχόμενης συμπράξεως μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος και όχι

κατά της ενδεχόμενης συμπράξεως στη Γερμανία. Την ενημέρωσε επίσης ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη σύμπραξη μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος δεν είχαν σημαντική προστιθέμενη αξία και ότι δεν σκόπευε να της μειώσει το πρόστιμο υπό το πρίσμα της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας.

18 Η ανακοίνωση των αιτιάσεων εκδόθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2008. Η προσφεύγουσα απάντησε στις 20 Ιανουαρίου 2009. Η ακρόαση πραγματοποιήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2009.

19 Στις 7 Οκτωβρίου 2009, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφασή της C(2009) 7601 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/39.129 – Μετασχηματιστές ισχύος) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), με την οποία διαπίστωσε ότι η Alstom και η προσφεύγουσα είχαν παραβεί το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (στο εξής: Συμφωνία ΕΟΧ) και επέβαλε πρόστιμο ύψους 16,5 εκατομμυρίων ευρώ στην Alstom, ως προς το οποίο η προσφεύγουσα κρίθηκε ότι ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για ποσό ύψους 13,53 εκατομμυρίων ευρώ.

20 Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε, τουλάχιστον μεταξύ 9 Ιουνίου 1999 και 15 Μαΐου 2003, σε «συμφωνία κυρίων (ΣΚ)», μια παράνομη σύμπραξη καλύπτουσα το σύνολο του εδάφους του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), η οποία συνίστατο σε προφορικώς συναφθείσα συμφωνία μεταξύ των Ευρωπαίων και Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος με αντικείμενο τον αμοιβαίο σεβασμό των εκατέρωθεν εγχώριων αγορών και την αποχή από την πώληση προϊόντων σε αυτές.

21 Όσον αφορά την οργάνωση της συμφωνίας κυρίων, η Επιτροπή δέχτηκε ότι οι συμμετέχουσες σε αυτήν επιχειρήσεις είχαν χωριστεί σε δύο ομάδες, την ευρωπαϊκή και την ιαπωνική, ότι κάθε ομάδα έπρεπε να ορίσει μία επιχείρηση προς εκτέλεση καθηκόντων γραμματείας και ότι, καθόλη τη διάρκεια της παραβάσεως, ο όμιλος Siemens εκτελούσε τέτοια καθήκοντα για την ευρωπαϊκή ομάδα και η Hitachi για την ιαπωνική ομάδα. Διαπίστωσε επίσης ότι η συμφωνία κατανομής της αγοράς είχε συμπληρωθεί με μία συμφωνία σκοπούσα στη γνωστοποίηση των προκηρύξεων διαγωνισμών (έργων) που προέρχονταν από το έδαφος της άλλης ομάδας και ότι τα έργα αυτά έπρεπε να γνωστοποιούνται στη γραμματεία της άλλης ομάδας προκειμένου να ανακατανέμονται.

22 Η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά την αγορά των μετασχηματιστών ισχύος, είτε πωλούνται ως αυτοτελή προϊόντα είτε περιλαμβάνονται σε ετοιμοπαράδοτους υποσταθμούς, αλλά δεν περιλαμβάνει τους μετασχηματιστές ισχύος που πωλούνται ως μέρη εξοπλισμού υποσταθμών μεταγωγής με μόνωση αερίου, καθόσον αυτοί έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο της αποφάσεως C(2006) 6762 τελικό της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.899 – Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου) (περίληψη δημοσιευθείσα στην ΕΕ 2008, C 5, σ. 7).

23 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκανε διάκριση μεταξύ ιδίως της συμφωνίας κυρίων και των δύο άλλων συμπράξεων, ήτοι, αφενός, των συμπράξεων που αφορούσαν εθνικές αγορές, ιδίως τη γερμανική αγορά, και, αφετέρου, της «Aero Club», μιας διεθνούς συμπράξεως που έπαυσε το 1997 ή το 1998. Η διαπιστωθείσα με την προσβαλλόμενη απόφαση παράβαση αφορά αποκλειστικά τη συμφωνία κυρίων, και όχι τις δύο άλλες συμπράξεις.

24 Κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεώς της του 2002 περί συνεργασίας, η Επιτροπή χορήγησε απαλλαγή από το πρόστιμο στη Siemens AG και στη Siemens Aktiengesellschaft Österreich καθώς και μείωση κατά 40 % του προστίμου στη Fuji Electronics Holdings Co., Ltd.

25 Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν χορήγησε απαλλαγή ή μείωση του προστίμου στην προσφεύγουσα. Ωστόσο, στην αιτιολογική σκέψη 274 της προσβαλλομένης αποφάσεως, της χορήγησε μείωση κατά 18 % για την πραγματική συνεργασία της εκτός του πλαισίου της ανακοινώσεως του 2002 περί

συνεργασίας. Η διαφορά μεταξύ του ποσού του επιβληθέντος στην Alstom προστίμου και του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εξηγείται συνεπώς από το γεγονός ότι η Alstom δεν έτυχε μειώσεως του προστίμου.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

26 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Δεκεμβρίου 2009, η προσφεύγουσα, μετονομασθείσα σε Areva T&D SAS λόγω μεταβολής καθεστώτος, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

27 Κατόπιν της εξαγοράς της από την Alstom τον Ιανουάριο του 2010, η προσφεύγουσα αποφάσισε την αλλαγή της επωνυμίας της σε Alstom Grid SAS.

28 Λόγω κωλύματος του εισηγητή δικαστή, η υπό κρίση υπόθεση ανατέθηκε σε νέο εισηγητή δικαστή.

29 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, στις 9 Νοεμβρίου 2012, το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε, στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας κατά την έννοια του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να υποβάλει στους διαδίκους ερωτήματα και να καλέσει την Επιτροπή να προσκομίσει έγγραφα. Εντός της ταχθείσας προθεσμίας, οι διάδικοι απάντησαν στα ερωτήματα και η Επιτροπή ανταποκρίθηκε εν μέρει στο αίτημα προσκομίσεως εγγράφων. Στις 7 Μαρτίου 2013, η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις σχετικά με τα έγγραφα και τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από την Επιτροπή.

30 Με διάταξη του Προέδρου του τρίτου τμήματος την 9η Απριλίου 2013, το Γενικό Δικαστήριο ανέστειλε τη διαδικασία στην παρούσα υπόθεση μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου για την περάτωση της δίκης στην υπόθεση C-231/11P, Επιτροπή κατά Siemens Österreich κ.λπ.

31 Κατόπιν της αλλαγής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο ένατο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.

32 Κατόπιν της εκδόσεως, από το Δικαστήριο, των αποφάσεων της 10ης Απριλίου 2014, Επιτροπή κατά Siemens Österreich κ.λπ. (C-231/11 P έως C-233/11 P, Συλλογή, EU:C:2014:256), και Areva κατά Επιτροπής (C-247/11 P και C-253/11 P, Συλλογή, EU:C:2014:257), το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφάσισε να κινήσει την προφορική διαδικασία.

33 Με επιστολή της 14ης Μαΐου 2014, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από ορισμένους από τους λόγους τους οποίους είχε προβάλει προς στήριξη της προσφυγής της, τούτο δε ελήφθη υπόψη από το Γενικό Δικαστήριο.

34 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη στις 21 Μαΐου 2014.

35 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που την αφορά·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

36 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

37 Οι διάδικοι δεν ζητούν μεταρρύθμιση του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Σκεπτικό

38 Το δικόγραφο της υπό κρίση προσφυγής περιελάμβανε τέσσερις λόγους. Ωστόσο, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 33 ανωτέρω, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από μέρος των λόγων, ήτοι από το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου, σχετικά με παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τη μεταβίβαση, από την Επιτροπή, της εξουσίας της επιβολής κυρώσεων, από τον δεύτερο λόγο σχετικά με παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ και, ιδίως, των κανόνων περί καταλογισμού των παραβάσεων στο δίκαιο του ανταγωνισμού, καθώς και από τον τρίτο λόγο, σχετικά με παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ και, ιδίως, των κανόνων περί εις ολόκληρον ευθύνης.

39 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί μόνον το εναπομένον σκέλος του πρώτου λόγου, που αντλείται από ανεπαρκή αιτιολογία όσον αφορά την προσθήκη μίας επιπλέον προϋποθέσεως στις προϋποθέσεις που θέτει η ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας, καθώς και ο τέταρτος λόγος που αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της ασφάλειας δικαίου καθώς και από τη μη τήρηση των κανόνων που θέτει η εν λόγω ανακοίνωση.

40 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει να εξεταστεί ο τέταρτος λόγος πριν να εξεταστεί το εναπομένον σκέλος του πρώτου λόγου.

Επί του τέταρτου λόγου, που αντλείται από μη τήρηση των κανόνων που θέτει η ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας

41 Ο τέταρτος λόγος περιλαμβάνει δύο σκέλη, με τα οποία προβάλλονται, πρώτον, μη τήρηση, εκ μέρους της Επιτροπής, της παραγράφου 8, στοιχείο α′, καθώς και των παραγράφων 9 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας, και, δεύτερον, παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

Επί του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου, που αντλείται από μη τήρηση της παραγράφου 8, στοιχείο α′, καθώς και των παραγράφων 9 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας

42 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έπρεπε να της χορηγήσει απαλλαγή κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 8, στοιχείο α′, καθώς και των παραγράφων 9 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας. Στο πλαίσιο αυτό, υποστηρίζει, κυρίως, ότι, εν αντιθέσει προς τη διαπίστωση της Επιτροπής, πληρούσε τις απαιτήσεις των εν λόγω παραγράφων. Επικουρικώς, υποστηρίζει ότι η προβλεπόμενη από τις παραγράφους αυτές απαλλαγή από την επιβολή προστίμου πρέπει να χορηγείται οσάκις, όπως εν προκειμένω, υπάρχει σαφής και ορισμένη αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της αιτήσεως απαλλαγής και της εκδόσεως αποφάσεως διαπιστώνουσας παράβαση.

– Επί της αιτιάσεως που αντλείται από μη τήρηση της παραγράφου 8, στοιχείο α′, καθώς και των παραγράφων 9 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας

43 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς ό,τι διαπίστωσε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, πληρούσε τις προϋποθέσεις της παραγράφου 8, στοιχείο α′, καθώς και των παραγράφων 9 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή όφειλε να της χορηγήσει απαλλαγή από το πρόστιμο όσον αφορά τη συμμετοχή της στη συμφωνία κυρίων.

44 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, με την ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας των επιχειρήσεων, η Επιτροπή δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, τούτο δε το αναγνωρίζει στην παράγραφο 29 της ανακοινώσεως αυτής. Λαμβανομένης υπόψη της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης την οποία αντλούν από την ανακοίνωση αυτή οι επιχειρήσεις που επιθυμούν να συνεργαστούν με την Επιτροπή, η Επιτροπή έχει συνεπώς υποχρέωση να συμμορφώνεται προς την εν λόγω ανακοίνωση. Ως εκ τούτου, στην περίπτωση που η Επιτροπή δεν τηρήσει τους κανόνες συμπεριφοράς της εν λόγω ανακοινώσεως, θα έχει παραβιάσει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης (αποφάσεις της 18ης Ιουνίου 2008, Hoechst κατά Επιτροπής, T-410/03, Συλλογή, EU:T:2008:211, σκέψη 510, και της 13ης Ιουλίου 2011, Kone κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-151/07, Συλλογή, EU:T:2011:365, σκέψη 127).

45 Στην παρούσα υπόθεση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν αντιθέσει προς τη διαπίστωση της Επιτροπής στην αιτιολογική σκέψη 314 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι προϋποθέσεις που θέτει η παράγραφος 8, στοιχείο α′, καθώς και οι παράγραφοι 9 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας για τη χορήγηση απαλλαγής από την επιβολή προστίμου συνέτρεχαν εν προκειμένω.

46 Όσον αφορά την παράγραφο 8, στοιχείο α′, και την παράγραφο 9 της ανακοινώσεως του 2002 περί της συνεργασίας των επιχειρήσεων, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι εν λόγω παράγραφοι απαιτούν, αφενός, μια επιχείρηση να προσκομίσει πρώτη αποδεικτικά στοιχεία στην Επιτροπή τα οποία μπορούν να της επιτρέψουν να λάβει απόφαση διενέργειας ελέγχων όσον αφορά ενδεχόμενη σύμπραξη επηρεάζουσα την Κοινότητα και, αφετέρου, η Επιτροπή να μην έχει, κατά τη χρονική στιγμή της υποβολής αυτής, επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να εκδώσει απόφαση διενέργειας ελέγχων σχετικά με την ενδεχόμενη σύμπραξη.

47 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι παρέσχε πληροφορίες στην Επιτροπή που της έδωσαν τη δυνατότητα να εκδώσει αποφάσεις για τη διενέργεια ελέγχων σε χρόνο κατά τον οποίο δεν διέθετε ακόμη επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος. Συγκεκριμένα, μόνο χάρη στις πληροφορίες που γνωστοποίησε η ίδια στην Επιτροπή μπόρεσε η Επιτροπή να διενεργήσει τους ελέγχους της τον Φεβρουάριο του 2007.

48 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.

49 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η πρώτη αίτηση απαλλαγής υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 22 Σεπτεμβρίου 2004. Ωστόσο, στις 11 και 12 Μαΐου 2004, ήτοι πριν την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή είχε ήδη διενεργήσει έλεγχο στην υπόθεση του EMMA και είχε κατασχέσει έγγραφα στις εγκαταστάσεις της Hitachi.

50 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα έγγραφα αυτά δεν έδιναν τη δυνατότητα στην Επιτροπή να διενεργήσει ελέγχους. Κανένα από τα έγγραφα αυτά δεν της παρείχε τη δυνατότητα να εντοπίσει ή να αποδείξει την ύπαρξη πιθανής συμπράξεως μεταξύ Ευρωπαίων και Ιαπώνων παραγωγών όσον αφορά τους μετασχηματιστές ισχύος.

51 Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί εάν τα έγγραφα που κατέσχεσε η Επιτροπή κατά τον έλεγχο στις εγκαταστάσεις της Hitachi στις 11 και 12 Μαΐου 2004 και τα οποία υπέβαλε στο Γενικό Δικαστήριο κατόπιν αιτήματός του (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω) της παρείχαν τη δυνατότητα να εκδώσει απόφαση διενέργειας ελέγχων σχετικά με τη συμφωνία κυρίων, ήτοι τη σύμπραξη μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος με αντικείμενο τον αμοιβαίο σεβασμό των εκατέρωθεν εγχώριων αγορών και την αποχή από την πώληση προϊόντων σε αυτές.

52 Στο πλαίσιο αυτό, πρώτον, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, προκειμένου να εκδώσει απόφαση διατάσσουσα τη διενέργεια ελέγχου δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ L 1, σ. 1), η Επιτροπή πρέπει να εκθέσει τα

πραγματικά περιστατικά που είναι ικανά να τον δικαιολογήσουν (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 26ης Ιουνίου 1980, National Panasonic κατά Επιτροπής, 136/79, Συλλογή, EU:C:1980:169, σκέψεις 26 και 27).

53 Δεύτερον, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, προκειμένου να δικαιολογείται ο έλεγχος, δεν είναι ανάγκη τα κατασχεθέντα από την Επιτροπή έγγραφα να αποδεικνύουν πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας τη διαπιστωθείσα με την προσβαλλόμενη απόφαση παράβαση. Συγκεκριμένα, αυτό το επίπεδο αποδείξεως απαιτείται για τις αποφάσεις της Επιτροπής με τις οποίες διαπιστώνει την ύπαρξη παραβάσεως και επιβάλλει πρόστιμα. Αντιθέτως, για την έκδοση αποφάσεως διενέργειας ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, αρκεί να έχει στη διάθεσή της σοβαρά στοιχεία και ουσιαστικές ενδείξεις που εγείρουν υπόνοιες περί υπάρξεως παραβάσεως (βλ. απόφαση της 8ης Μαρτίου 2007, France Télécom κατά Επιτροπής, T-340/04, Συλλογή, EU:T:2007:81, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

54 Τρίτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, ιδίως στον τομέα των παράνομων συμπράξεων, οι διάφορες ενδείξεις πρέπει να εκτιμώνται όχι μεμονωμένα, αλλά στο σύνολό τους και ότι μπορούν να αλληλοενισχύονται (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 14ης Ιουλίου 1972, Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής, 48/69, Συλλογή, EU:C:1972:70, σκέψη 68, και της 8ης Ιουλίου 2004, JFE Engineering κατά Επιτροπής, T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00, Συλλογή, EU:T:2004:221, σκέψη 275).

55 Εν προκειμένω, πρέπει συνεπώς να εξεταστεί εάν, βάσει του περιεχομένου των εγγράφων που κατέσχεσε η Επιτροπή στις εγκαταστάσεις της Hitachi, εκτιμώμενων στο σύνολό τους, είχε στη διάθεσή της επαρκή στοιχεία για να εκδώσει απόφαση διενέργειας ελέγχου σχετικά με σύμπραξη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού μεταξύ Ευρωπαίων και Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος κατ' εφαρμογήν των αρχών που αναφέρθηκαν ανωτέρω.

56 Όσον αφορά τα έγγραφα που υπέβαλε στο Γενικό Δικαστήριο η Επιτροπή απαντώντας στο αίτημά του να υποβληθούν τα έγγραφα που είχε κατασχέσει κατά τη διάρκεια του επιτόπιου ελέγχου που διενεργήθηκε στη Hitachi στις 11 και 12 Μαΐου 2004, καταρχάς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι στα έγγραφα τα οποία η Επιτροπή έχει ονομάσει «NB 2», «NB 4», «FP 4» και «FP 5», γίνεται αναφορά σε συναντήσεις που αφορούσαν το «AC» και την «GA» [«ΣΚ»]. Προκύπτει επίσης από τα έγγραφα αυτά ότι γινόταν χρήση κωδικών [π.χ. «TA», «TB», «TS», «TT» και «TX(B)», «T2», «T3», «T4», «T5» καθώς και «E» και «J» [«Ι»] για τον προσδιορισμό επιχειρήσεων ή ομίλων επιχειρήσεων που συμμετείχαν στις εν λόγω συναντήσεις. Λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών, δηλαδή αφενός, ότι τα εν λόγω ακρωνύμια και κωδικοί δεν χρησιμοποιούνταν στο πλαίσιο της συμπράξεως σχετικά με τον ΕΜΜΑ και, αφετέρου, ότι μπορούσε να συναχθεί από τη θέση των προσώπων που μνημονεύονται στο έγγραφο με την ονομασία «FP 4» ότι οι συναντήσεις «AC» και «GA» [«ΣΚ»] αφορούσαν τους μετασχηματιστές ισχύος, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της σοβαρά στοιχεία και ενδείξεις που δικαιολογούσαν υπόνοιες περί συναντήσεων μεταξύ παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος.

57 Εν συνεχεία, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα κατασχεθέντα στις εγκαταστάσεις της Hitachi έγγραφα παρείχαν τη δυνατότητα στην Επιτροπή να αναγνωρίσει τουλάχιστον ορισμένες από τις επιχειρήσεις και ορισμένους από τους εκπροσώπους τους που είχαν συμμετάσχει στις εν λόγω συναντήσεις. Πρώτον, τα ονόματα ορισμένων προσώπων που είχαν συμμετάσχει στις συναντήσεις αυτές υποδεικνύονται στο έγγραφο με την ονομασία «FP 4» και, με τη βοήθεια άλλων εγγράφων, όπως εκείνου με την ονομασία «FPB 200», η Επιτροπή μπόρεσε να προσδιορίσει, για ορισμένα από αυτά τα πρόσωπα, τις επιχειρήσεις στις οποίες συμμετείχαν και τις οποίες εκπροσωπούσαν κατά τη διάρκεια των εν λόγω συναντήσεων, ήτοι τους ομίλους ABB, Alstom και VA-TECH. Όσον αφορά τα ονόματα δύο προσώπων που μνημονεύονται στο έγγραφο με την ονομασία «FP 4» τα οποία δεν μπορούσαν να αντιστοιχηθούν με τις προαναφερθείσες επιχειρήσεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών ότι, δηλαδή, αφενός, από τα έγγραφα με τις ονομασίες «NB 6», «NB 8» και «KC 10» προέκυπτε συνάντηση πραγματοποιηθείσα σε αίθουσα συσκέψεων εργοστασίου των συμμετεχουσών

επιχειρήσεων στη Νυρεμβέργη (Γερμανία), και αφετέρου, ότι στην πόλη αυτή βρισκόταν μια σημαντική εγκατάσταση της Siemens, η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της στοιχεία και ενδείξεις που δικαιολογούσαν υπόνοιες ότι στις εν λόγω συναντήσεις είχαν συμμετάσχει και εκπρόσωποι της Siemens. Δεύτερον, η Επιτροπή προβάλλει ορθώς ότι το γεγονός ότι είχε κατασχέσει τα έγγραφα στις εγκαταστάσεις της Hitachi δικαιολογούσε υπόνοιες ότι η επιχείρηση αυτή είχε επίσης συμμετάσχει στις συναντήσεις που αφορούσαν τους μετασχηματιστές ισχύος. Τρίτον, στο έγγραφο με την ονομασία «FP 5», αναφέρεται η δημιουργία δύο κοινών επιχειρήσεων μεταξύ των επιχειρήσεων που προσδιορίζονταν με τους κωδικούς «T2», «T3», αφενός, και «T4» και «T5», αφετέρου. Ωστόσο, όπως δέχτηκε ορθά η Επιτροπή, μπορούσε να συμπεράνει, βάσει των πληροφοριών που ήταν ήδη δημοσίως διαθέσιμες κατά τον χρόνο των ελέγχων στη Hitachi, ότι επρόκειτο για τη δημιουργία κοινής επιχειρήσεως μεταξύ Fuji και Hitachi, αφενός, και μεταξύ της Toshiba και μιας άλλης ιαπωνικής επιχειρήσεως, αφετέρου. Ως εκ τούτου, ιδίως βάσει του εν λόγω εγγράφου, μπορούσε επίσης να έχει υπόνοιες όσον αφορά τη συμμετοχή των ομίλων Hitachi, Fuji και Toshiba στις συναντήσεις.

58 Εξάλλου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, ιδίως, το περιεχόμενο του εγγράφου με την ονομασία «FP 4» παρείχε ενδείξεις σχετικά με τον αντίθετο προς τους κανόνες του ανταγωνισμού χαρακτήρα της συμφωνίας και την οργάνωση των συναντήσεων. Συγκεκριμένα, προκύπτει από το έγγραφο αυτό ότι έπρεπε να τηρείται μια «GA» [«ΣΚ»] μεταξύ των επιχειρήσεων που ήταν εγκατεστημένες στην «E» ή στην «J» [«I»] και ότι πραγματοποιούνταν δύο συναντήσεις ανά έτος. Το έγγραφο αυτό παρείχε επίσης ένδειξη σχετικά με τη χρονική περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας είχαν πραγματοποιηθεί οι συναντήσεις. Από το έγγραφο με την ονομασία «KC 10» μπορεί επίσης να συναχθεί ότι οι συναντήσεις αφορούσαν συζητήσεις και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των συμμετεχόντων σχετικά με έργα [προκηρύξεις διαγωνισμών] μετασχηματιστών ισχύος.

59 Ως εκ τούτου, εκτιμώμενα στο σύνολό τους, τα έγγραφα που κατέσχεσε η Επιτροπή κατά τους ελέγχους στη Hitachi δικαιολογούσαν υπόνοιες για την ύπαρξη συμπράξεως αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος και την έκδοση αποφάσεως περί διενέργειας σχετικών ελέγχων.

60 Κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να αναιρέσει την εκτίμηση αυτή.

61 Πρώτον, η αιτίαση περί μη αναγνωσιμότητας του εγγράφου με την ονομασία «FP 7» πρέπει να απορριφθεί. Συναφώς, καταρχάς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις που εκτίθενται στις σκέψεις 56 έως 58 ανωτέρω, ακόμη και αν το εν λόγω έγγραφο δεν είχε ληφθεί υπόψη, η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της επαρκή στοιχεία ώστε να έχει υπόνοιες για την ύπαρξη συμπράξεως αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος. Η αιτίαση περί μη αναγνωσιμότητας του εγγράφου με την ονομασία «FP 7» πρέπει συνεπώς να απορριφθεί ως αλυσιτελής. Στη συνέχεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, καίτοι το εν λόγω έγγραφο είναι δυσανάγνωστο, δεν είναι μη αναγνώσιμο, γεγονός το οποίο εξάλλου επιβεβαιώνεται από την ίδια την προσφεύγουσα, η οποία εκθέτει τους λόγους για τους οποίους το περιεχόμενό του δεν παρέχει τη δυνατότητα στον αναγνώστη να εντοπίσει την ύπαρξη συμπράξεως αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού έχει μερικώς αναπαραχθεί στην αιτιολογική σκέψη 99 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

62 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ορισμένα από τα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή κατόπιν αιτήματος του Γενικού Δικαστηρίου φέρουν ημερομηνία 1η Ιουνίου 2007 και δεν μπορούν συνεπώς να αποτελούν έγγραφα που κατέσχεσε κατά τη διάρκεια του διενεργηθέντος στην Hitachi ελέγχου στις 11 και 12 Μαΐου 2004. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι αμφισβητούσε μόνον το γεγονός ότι τα υποβληθέντα από την Επιτροπή έγγραφα που φέρουν ημερομηνία «1η Ιουνίου 2007» καθώς και ορισμένες μεταφράσεις είχαν κατασχεθεί από αυτήν κατά τη διάρκεια του διενεργηθέντος στην

Hitachi ελέγχου στις 11 και 12 Μαΐου 2004, αλλά ότι, αντιθέτως, δεν αμφισβητούσε το γεγονός ότι τα υπόλοιπα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή κατόπιν αιτήματος του Γενικού Δικαστηρίου είχαν κατασχεθεί κατά τη διάρκεια του εν λόγω ελέγχου.

63 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, πράγματι, ορισμένα από τα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή κατόπιν αιτήματος του Γενικού Δικαστηρίου φέρουν την ημερομηνία «1η Ιουνίου 2007». Εντούτοις, όσον αφορά τα έγγραφα που ελήφθησαν υπόψη στις σκέψεις 56 έως 58 ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ορισμένα από αυτά δεν φέρουν την ημερομηνία της 1ης Ιουνίου 2007 και ότι, κατά τα λοιπά, στο μέτρο που η ημερομηνία αυτή αναγράφεται στα άλλα έγγραφα, πρόκειται για έγγραφα που αποτελούν, αφενός, τα πρωτότυπα συνταχθέντα εν μέρει ή εν όλω στην ιαπωνική γλώσσα και, αφετέρου, τη μετάφραση στην αγγλική γλώσσα των εν λόγω πρωτοτύπων. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ημερομηνία «1η Ιουνίου 2007» αναγράφεται μόνο στις μεταφράσεις στην αγγλική γλώσσα.

64 Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι αναγράφεται η ημερομηνία «1η Ιουνίου 2007» στις μεταφράσεις στην αγγλική γλώσσα, δεν δύναται να αναιρέσει τη διαπίστωση κατά την οποία, κατόπιν του ελέγχου που διενεργήθηκε στη Hitachi στις 11 και 12 Μαΐου 2004, η Επιτροπή είχε ήδη στη διάθεσή της σοβαρά στοιχεία και ουσιαστικές ενδείξεις, ιδίως στην ιαπωνική γλώσσα, που της δημιουργούσαν υπόνοιες για τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε σύμπραξη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος. Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

65 Τρίτον, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τίποτε δεν αποκλείει έγγραφα συνταχθέντα στην ιαπωνική γλώσσα να συνιστούν σοβαρά στοιχεία και ουσιαστικές ενδείξεις για την έκδοση αποφάσεως διενέργειας ελέγχων κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003. Απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε εξάλλου ότι δεν αμφισβητεί το σημείο αυτό.

66 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν δικαιούταν να χρησιμοποιήσει τα εξετασθέντα στις σκέψεις 56 έως 58 ανωτέρω έγγραφα.

67 Στο πλαίσιο αυτό, καταρχάς, υποστηρίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού, 1/2003, η Επιτροπή δεν είχε το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τα κατασχεθέντα κατά τον έλεγχο στις εγκαταστάσεις της Hitachi στις 11 και 12 Μαΐου 2004 έγγραφα. Εκτιμά ότι η Επιτροπή έπρεπε να είχε περιορίσει τις έρευνές της στους τομείς που αναφέρονται στην απόφαση που διέτασσε τον έλεγχο, ήτοι στους πίνακες με μόνωση ή στον εξοπλισμό μεταγωγής με μόνωση αερίου. Ωστόσο, τα εν λόγω προϊόντα, αφενός, και οι μετασχηματιστές ισχύος, αφετέρου, αποτελούσαν χωριστά προϊόντα και όχι εξαρτήματα.

68 Η Επιτροπή εκτιμά ότι οι αιτιάσεις αυτές είναι απαράδεκτες, καθόσον προβλήθηκαν εκπροθέσμως και, εν πάση περιπτώσει, είναι αβάσιμες.

69 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, βεβαίως, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι οι συλλεγείσες κατά τους ελέγχους πληροφορίες δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για σκοπούς άλλους πλην εκείνων που αναφέρονται στην απόφαση περί ελέγχου (απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 1989, Dow Benelux κατά Επιτροπής, 85/87, Συλλογή, EU:C:1989:379, σκέψη 17· βλ., επίσης, επ' αυτού, απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2012, Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής, T-135/09, Συλλογή, EU:T:2012:596, σκέψη 64). Αυτή η υποχρέωση αποβλέπει, στην πραγματικότητα, στην προστασία, πέραν του επαγγελματικού απορρήτου, και των δικαιωμάτων άμυνας των επιχειρήσεων. Τα δικαιώματα αυτά θα διακυβεύονταν σοβαρώς, αν, στο πλαίσιο αποφάσεως διαπιστώνουσας παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ ή 82 ΕΚ, η Επιτροπή μπορούσε να επικαλείται σε βάρος επιχειρήσεων αποδείξεις οι οποίες, συλλεγείσες κατά τη διάρκεια ενός ελέγχου, είναι άσχετες προς το αντικείμενο και τον σκοπό του ελέγχου αυτού (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Deutsche Bahn κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-289/11, T-290/11 και T-521/11, Συλλογή, EU:T:2013:404, σκέψη 124).

70 Εντούτοις, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 52 έως 55 ανωτέρω, στο πλαίσιο της εφαρμογής της παραγράφου 9 της ανακοινώσεως του 2002 περί της συνεργασίας των επιχειρήσεων, δεν πρόκειται για την εξέταση του αν η Επιτροπή είχε ήδη στη διάθεσή της επαρκή στοιχεία για την απόδειξη της υπάρξεως παράνομης συμπράξεως σε απόφαση διαπιστώνουσα την ύπαρξη παραβάσεως και επιβάλλουσα πρόστιμο, αλλά πρέπει να εξεταστεί αποκλειστικά αν είχε επαρκή στοιχεία για την έκδοση αποφάσεως περί ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003.

71 Ωστόσο, εν αντιθέσει προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ακόμη και στην περίπτωση που τα σχετικά με τη συμφωνία κυρίων έγγραφα δεν καταλαμβάνονταν από το αντικείμενο της αποφάσεως διενέργειας ελέγχου στις εγκαταστάσεις της Hitachi στις 11 και 12 Μαΐου 2004 (τούτο αμφισβητείται από την Επιτροπή), η μνημονευθείσα στη σκέψη 69 ανωτέρω νομολογία δεν θα εμπόδιζε την Επιτροπή να βασιστεί στα έγγραφα που μνημονεύονται στις σκέψεις 56 έως 58 ανωτέρω, για να εκδώσει νέα απόφαση διενέργειας ελέγχου δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003.

72 Συγκεκριμένα, όπως έχει ήδη διαπιστώσει το Γενικό Δικαστήριο, το γεγονός ότι, στο πλαίσιο ελέγχου, η Επιτροπή λαμβάνει για πρώτη φορά γνώση εγγράφων από τα οποία προκύπτουν ενδείξεις για την ύπαρξη παραβάσεως που δεν καταλαμβανόταν από το αντικείμενο της αποφάσεως διενέργειας ελέγχου δεν τους προσδίδει τόσο απόλυτη προστασία ώστε να μην μπορούν νομίμως να ζητηθούν και να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία. Άλλως, οι επιχειρήσεις θα ενθαρρύνονταν, κατά τον έλεγχο στο πλαίσιο της πρώτης υποθέσεως, να παρέχουν όλα τα έγγραφα από τα οποία αποδεικνύεται άλλη παράβαση και να προφυλάσσονται έτσι από κάθε σχετική δίωξη. Μια τέτοια λύση θα έβαινε πέραν του αναγκαίου μέτρου για τη διασφάλιση του επαγγελματικού απορρήτου και των δικαιωμάτων άμυνας και θα παρακώλυε, συνεπώς, αδικαιολόγητα την Επιτροπή στην εκπλήρωση της αποστολής της, που συνίσταται στη μέριμνα για την τήρηση των κανόνων του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά (απόφαση Deutsche Bahn κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 69 ανωτέρω, EU:T:2013:404, σκέψεις 125 έως 127).

73 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, κατόπιν του ελέγχου στις 11 και 12 Μαΐου 2004 στις εγκαταστάσεις της Hitachi, η Επιτροπή μπορούσε να στηριχτεί στη γνώση των εγγράφων που μνημονεύονται στις σκέψεις 56 έως 58 ανωτέρω για να εκδώσει απόφαση διενέργειας ελέγχου δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 σχετικά με ενδεχόμενη σύμπραξη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος.

74 Ως εκ τούτου, η αιτίαση περί παραβάσεως του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν η συμφωνία κυρίων καταλαμβανόταν από το αντικείμενο της αποφάσεως περί ελέγχου των εγκαταστάσεων της Hitachi στις 11 και 12 Μαΐου 2004.

75 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα εξετασθέντα στις σκέψεις 56 έως 58 ανωτέρω έγγραφα είχαν επίσης υποβληθεί από την Hitachi στο πλαίσιο του αιτήματός της περί επιείκειας της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, συνεπώς πριν την αίτηση απαλλαγής της προσφεύγουσας. Βεβαίως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Hitachi είχε περιορίσει τη χρήση των εγγράφων αυτών στην τρέχουσα τότε έρευνα στην υπόθεση του EMMA. Ωστόσο, ακόμα και αν υποτεθεί ότι η Hitachi είχε θελήσει και είχε καταφέρει να περιορίσει τη χρήση των εν λόγω εγγράφων, τούτο δεν θα εμπόδιζε την Επιτροπή να εκδώσει απόφαση περί ελέγχου ως προς ενδεχόμενη σύμπραξη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος βασιζόμενη στη γνώση που είχε αποκτήσει από τα εν λόγω έγγραφα.

76 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση με την οποία προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν δικαιούταν να στηριχτεί στα εν λόγω έγγραφα, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί το παραδεκτό της αιτιάσεως αυτής.

77 Πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά τον χρόνο που υπέβαλε την αίτησή της περί απαλλαγής, η επιφορτισμένη με την υπόθεση ομάδα της Επιτροπής δεν είχε ακόμη γνώση του περιεχομένου των εγγράφων που είχαν κατασχεθεί στις εγκαταστάσεις της Hitachi στις 11 και 12 Μαΐου 2004. Στο πλαίσιο αυτό προβάλλει ότι, ακόμα και αν υποτεθεί ότι, κατά τον χρόνο που είχε υποβάλει το αίτημά της περί απαλλαγής, η Επιτροπή ως θεσμικό όργανο είχε ήδη στη διάθεσή της επαρκείς πληροφορίες για να εκδώσει απόφαση περί ελέγχου σχετικά με ενδεχόμενη σύμπραξη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος, η επιφορτισμένη με την παρούσα υπόθεση ομάδα δεν φαίνεται να είχε γνώση των εν λόγω πληροφοριών. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνονταν σε άλλο φάκελο, ήτοι τον φάκελο της υποθέσεως του ΕΜΜΑ.

78 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι προκύπτει από την παράγραφο 9 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας ότι η απαλλαγή κατ' εφαρμογήν της παραγράφου αυτής [και] της παραγράφου 8, στοιχείο α', και της παραγράφου 11 της εν λόγω ανακοινώσεως μπορεί να χορηγείται μόνον υπό την προϋπόθεση ότι «η Επιτροπή», κατά τη χρονική στιγμή της υποβολής, δεν είχε ακόμη στη διάθεσή της επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να εκδώσει απόφαση διενέργειας ελέγχων. Η παράγραφος 9 της ανακοινώσεως δεν κάνει συνεπώς αναφορά στη γνώση που μπορεί να έχει ομάδα επιφορτισμένη με την υπόθεση αλλά στη γνώση που μπορεί να έχει η Επιτροπή ως θεσμικό όργανο. Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια που προκύπτουν από το γράμμα της παραγράφου 9 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας.

79 Δεύτερον, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσέγγιση κατά την οποία αποτελεί καθοριστικό κριτήριο το επίπεδο της γνώσεως που μπορεί να έχουν τα μέλη επιφορτισμένης με την υπόθεση ομάδας κατά τον χρόνο που υποβάλλεται η αίτηση απαλλαγής ουδόλως συνάδει με το πνεύμα και τους σκοπούς της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας.

80 Συγκεκριμένα, μια τέτοια προσέγγιση θα είχε ως συνέπεια η απαλλαγή δυνάμει της παραγράφου 8 στοιχείο α', καθώς και των παραγράφων της 9 και 11 αυτής, να χορηγείται, ακόμη και σε περίπτωση που τα στοιχεία και οι ουσιαστικές ενδείξεις που είχε ήδη στη διάθεσή της η Επιτροπή κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως απαλλαγής της παρείχαν τη δυνατότητα να εκδώσει απόφαση διενέργειας ελέγχου ως προς την ενδεχόμενη σύμπραξη.

81 Ωστόσο, στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο σκοπός του προγράμματος επιείκειας της Επιτροπής δεν είναι να εξασφαλίζει στις επιχειρήσεις που μετέχουν σε μυστικές συμπράξεις τη δυνατότητα να αποφεύγουν τις οικονομικές επιπτώσεις της ευθύνης τους, αλλά να διευκολύνει τον εντοπισμό των εν λόγω πρακτικών και εν συνεχεία, κατά τη διοικητική διαδικασία, να ενισχύει την Επιτροπή στην προσπάθειά της να ανασυστήσει κατά το μέτρο του δυνατού τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά. Ως εκ τούτου, τα πλεονεκτήματα που μπορούν να προκύψουν για τις επιχειρήσεις που μετέχουν σε τέτοιες πρακτικές δεν μπορούν να υπερβαίνουν το μέτρο που είναι αναγκαίο για την εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας του προγράμματος επιείκειας και της διοικητικής διαδικασίας που διεξάγει η Επιτροπή.

82 Ως εκ τούτου, η απαλλαγή από το πρόστιμο δικαιολογείται μόνο λόγω της αξίας της συνεργασίας της επιχειρήσεως που ζητεί την απαλλαγή. Έτσι, όπως ορθά δέχτηκε η Επιτροπή στην παράγραφο 6 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας, η συνεργασία μιας επιχειρήσεως η οποία την ενημερώνει για την ύπαρξη παράνομης συμπράξεως για την οποία δεν είχε ακόμη λάβει γνώση έχει ουσιαστική αξία ικανή να δικαιολογήσει την απαλλαγή από το πρόστιμο. Αντιθέτως, η συνεργασία επιχειρήσεως που έχει αποκλειστικά ως αποτέλεσμα την πληροφόρησή της σχετικά με παράνομη σύμπραξη, για την ύπαρξη της οποίας μπορούσε να έχει υπόνοιες βάσει στοιχείων και ενδείξεων που ήδη είχε στη διάθεσή της, δεν έχει συγκρίσιμη ουσιαστική αξία. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από την παράγραφο 8, στοιχείο β', της εν λόγω ανακοινώσεως, στην τελευταία αυτήν περίπτωση, η απαλλαγή από το πρόστιμο δικαιολογείται μόνον όταν η επιχείρηση δεν περιορίζεται στο να την ενημερώσει για την

ύπαρξη της συμπράξεως, αλλά της παρουσιάζει επίσης αποδεικτικά στοιχεία τα οποία της επιτρέπουν να διαπιστώσει την ύπαρξη της συμπράξεως σε απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ.

83 Κατά συνέπεια, η αιτίαση που αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη γνώσεως ως προς την ύπαρξη της συμφωνίας κυρίων από ομάδα της Επιτροπής επιφορτισμένη με την υπόθεση πρέπει να απορριφθεί.

84 Έκτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα στοιχεία επί των οποίων θα μπορούσε να στηριχτεί η Επιτροπή περιείχοντο στον φάκελο της υποθέσεως του EMMA. Συναφώς, αρκεί να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 70 έως 73 ανωτέρω, ακόμα και αν η συμφωνία κυρίων δεν καταλαμβανόταν από το αντικείμενο της αποφάσεως διενέργειας ελέγχου στις εγκαταστάσεις της Hitachi στις 11 και 12 Μαΐου 2004, τίποτα δεν θα εμπόδιζε την Επιτροπή να βασιστεί στα έγγραφα αυτά για να εκδώσει νέα απόφαση περί ελέγχου. Εν συνεχεία, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 78 και 79 ανωτέρω, το ζήτημα σε ποιο φάκελο βρίσκονταν τα εν λόγω στοιχεία είναι άνευ σημασίας για την εφαρμογή της παραγράφου 9 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας.

85 Έβδομον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν είχε ακόμη στη διάθεσή της επαρκή σοβαρά στοιχεία κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεώς της περί απαλλαγής καταδεικνύεται βάσει ενδείξεων. Πρώτον, η Επιτροπή δεν είχε προβεί σε ελέγχους στον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος μέχρι τον Ιανουάριο του 2007. Οι έλεγχοι αυτοί συνεπώς πραγματοποιήθηκαν τρία χρόνια μετά τους ελέγχους της υποθέσεως του EMMA και μόνον αφού της κοινοποιήθηκαν, στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης συνεργασίας της, πληροφορίες σχετικά με τον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος. Δεύτερον, κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ των ελέγχων που αφορούσαν τον EMMA και των ελέγχων που αφορούσαν τους μετασχηματιστές ισχύος, μόνον άλλη μία επιχείρηση, η ABB, είχε υποβάλει αιτήσεις απαλλαγής. Οι εν λόγω αιτήσεις, όμως, τις οποίες εξάλλου απέρριψε η Επιτροπή, είχαν υποβληθεί μετά τις 22 Δεκεμβρίου 2004, συνεπώς μετά την πρώτη της αίτηση περί απαλλαγής. Τρίτον, παρά το γεγονός ότι η Hitachi είχε υποβάλει αίτημα επιείκειας, η Επιτροπή δεν είχε στην κατοχή της μετάφραση από την ιαπωνική στην αγγλική γλώσσα των επίμαχων εγγράφων ώστε να γνωρίζει τη σημασία τους και δεν είχε επικοινωνήσει εκ νέου με τη Hitachi για να ζητήσει εξηγήσεις σχετικά με την ακριβή σημασία των επίμαχων εγγράφων καθώς και την κοινοποίηση των συμπληρωματικών αποδεικτικών εγγράφων ή για να της ζητήσει την υποβολή άλλων προφορικών δηλώσεων και συμπληρωματικών αποδεικτικών εγγράφων. Τέταρτον, στις 16 Δεκεμβρίου 2007 η Επιτροπή απέρριψε το από 1ης Ιουνίου 2007 αίτημα επιείκειας της Hitachi.

86 Όσον αφορά τα εν λόγω επιχειρήματα, αρκεί η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 56 έως 58 ανωτέρω, η Επιτροπή είχε ήδη στη διάθεσή της σοβαρά στοιχεία και ουσιαστικές ενδείξεις ώστε να έχει υπόνοιες για την ύπαρξη συμπράξεως αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού μεταξύ των Ευρωπαίων και των Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος και κανένα από τα προβληθέντα από τις προσφεύγουσες επιχειρήματα δεν δύναται να αναιρέσει τη διαπίστωση αυτή. Επομένως η αιτίαση αυτή πρέπει επίσης να απορριφθεί.

87 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν δύναται να αναιρέσει τη διαπίστωση της Επιτροπής κατά την οποία η προβλεπόμενη στην παράγραφο 9 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας προϋπόθεση δεν πληρούνταν. Πρέπει συνεπώς να απορριφθεί η παρούσα αιτίαση στο μέτρο που αφορά τη μη τήρηση της παραγράφου 9 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας.

88 Τα επιχειρήματα σχετικά με τη μη τήρηση της παραγράφου 8, στοιχείο α′, και της παραγράφου 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας πρέπει επίσης να απορριφθούν. Συγκεκριμένα, η απαλλαγή από την επιβολή προστίμου κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 8, στοιχείο α′, καθώς και των παραγράφων 9 και 11 μπορεί να χορηγηθεί μόνο οσάκις το σύνολο των προϋποθέσεων που τίθενται στις παραγράφους αυτές πληρούνται σωρευτικώς. Δεδομένου ότι η προβλεπόμενη στην παράγραφο 9 της εν λόγω ανακοινώσεως προϋπόθεση δεν πληρούται, τα επιχειρήματα που αφορούν τις λοιπές προϋποθέσεις πρέπει να θεωρούνται αλυσιτελή.

89 Κατά συνέπεια πρέπει να απορριφθεί εξ ολοκλήρου η αιτίαση που αντλείται από μη τήρηση της παραγράφου 8, στοιχείο α′, καθώς και των παραγράφων 9 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας.

– Επί της αιτιάσεως σχετικά με την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας

90 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι έπρεπε να της είχε χορηγηθεί απαλλαγή δυνάμει της παραγράφου 8, στοιχείο α′ καθώς και των παραγράφων 9 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας λόγω του γεγονότος ότι υπάρχει σαφής και ορισμένη αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της αιτήσεώς της περί απαλλαγής, των ελέγχων που διενεργήθηκαν από την Επιτροπή στις 7 και 8 Φεβρουαρίου 2007, της αιτήσεως απαλλαγής της Siemens στις 7, 12 και 15 Φεβρουαρίου 2007 καθώς και της αιτήσεως της Fuji της 18ης Ιουλίου 2007 και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

91 Συναφώς, καταρχάς, αρκεί να διαπιστωθεί ότι προκύπτει σαφώς από τις παραγράφους 8 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή έχει ήδη στη διάθεσή της σοβαρά στοιχεία και ουσιαστικές ενδείξεις που μπορούν να δικαιολογήσουν την έκδοση αποφάσεως διενέργειας ελέγχου, μπορεί να χορηγηθεί απαλλαγή από την επιβολή προστίμου σε επιχείρηση μόνο εφόσον προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία που καθιστούν δυνατή τη διαπίστωση από την Επιτροπή παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ.

92 Στη συνέχεια, επισημαίνεται ότι ο κίνδυνος του φαινομένου «της χιονοστιβάδας», δηλαδή ο κίνδυνος η αίτηση απαλλαγής μιας επιχειρήσεως σχετικά με μια σύμπραξη να ενεργοποιήσει μέτρα έρευνας της Επιτροπής, τα οποία επίσης, ενεργοποιούν αιτήσεις απαλλαγής άλλων επιχειρήσεων σχετικά με τον ίδιο τομέα, αλλά που αφορούν χωριστές παράνομες συμπράξεις από τη σύμπραξη την οποία αφορά η αρχική αίτηση απαλλαγής, αποτελεί εγγενές στοιχείο του προγράμματος επιείκειας της Επιτροπής. Παρακινεί τις επιχειρήσεις που επιθυμούν να συνεργαστούν μαζί της να μην περιορίζονται σε επιλεκτική συνεργασία σχετικά με μία μόνο σύμπραξη, αλλά να συνεργάζονται πλήρως όσον αφορά όλες τις συμπράξεις που γνωρίζουν.

93 Ως εκ τούτου, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της αιτήσεως απαλλαγής της προσφεύγουσας και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως αποδεικνύεται, τούτο δεν επαρκεί για να της χορηγηθεί η απαλλαγή από την επιβολή προστίμου κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας.

94 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η παρούσα αιτίαση και, ως εκ τούτου, το σκέλος του τέταρτου λόγου, που αντλείται από μη τήρηση της παραγράφου 8, στοιχείο α′, καθώς και των παραγράφων 9 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας στο σύνολό του.

Επί του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου

95 Το δεύτερο σκέλος του τέταρτου λόγου αντλείται, αφενός, από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και, αφετέρου, από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου ως αποτέλεσμα της μη τηρήσεως της παραγράφου 23, στοιχείο β′, της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας.

– Επί της αιτιάσεως περί παραβιάσεως της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

96 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Η συμπεριφορά της Επιτροπής κατά τη διάρκεια πολύ μεγάλου μέρους της διοικητικής διαδικασίας την της δημιούργησε την εύλογη εμπιστοσύνη ότι θα δικαιούταν την απαλλαγή από την επιβολή προστίμου αν συνέχιζε να συνεργάζεται μαζί της. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα, επικαλείται το

έγγραφο της Επιτροπής της 31ης Οκτωβρίου 2006, καθώς και τις συνθήκες, ότι δηλαδή, αφενός, στις 7 και 8 Φεβρουαρίου 2007, η Επιτροπή δεν διενήργησε έλεγχο στις εγκαταστάσεις της και, αφετέρου, της έστειλε το ερωτηματολόγιο της 14ης Μαρτίου 2007 για ενημερωτικούς μόνο λόγους. Με τη διαφορετική αυτή μεταχείρισή της έναντι των άλλων επιχειρήσεων, η Επιτροπή της δημιούργησε τη βάσιμη προσδοκία ότι θα τύγχανε απαλλαγής από το πρόστιμο.

97 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.

98 Όπως εκτέθηκε στη σκέψη 44 ανωτέρω, η ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας μπορεί να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στις επιχειρήσεις που επιθυμούν να συνεργαστούν με την Επιτροπή. Ως εκ τούτου πρέπει να εξεταστεί αν οι συνθήκες που επικαλείται η προσφεύγουσα επαρκούσαν ώστε να δημιουργηθεί στην προσφεύγουσα δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά την απαλλαγή από το πρόστιμο λόγω της συμμετοχής της στη συμφωνία κυρίων.

99 Στο πλαίσιο αυτό, πρώτον, η προσφεύγουσα επικαλείται το έγγραφο της Επιτροπής της 31ης Οκτωβρίου 2006. Με το εν λόγω έγγραφο, η Επιτροπή περιορίστηκε να της χορηγήσει απαλλαγή υπό όρους για «πιθανολογούμενη σύμπραξη στον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος στη Γερμανία, [στην] Αυστρία και [στην] Ολλανδία». Αντιθέτως, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επέβαλε κυρώσεις στην προσφεύγουσα για τη συμμετοχή της στη συμφωνία κυρίων, και συνεπώς για τη συμμετοχή της σε σύμπραξη μεταξύ Ευρωπαίων και Ιαπώνων παραγωγών μετασχηματιστών ισχύος με αντικείμενο τον αμοιβαίο σεβασμό των εκατέρωθεν εγχώριων αγορών και την αποχή από την πώληση προϊόντων σε αυτές.

100 Όσον αφορά τη σχέση μεταξύ της συμφωνίας κυρίων, αφενός, και των συμπράξεων που αφορούσαν τις εθνικές αγορές, για τις οποίες χορηγήθηκε απαλλαγή υπό όρους στην προσφεύγουσα, αφετέρου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στις αιτιολογικές σκέψεις 155 έως 161 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι επρόκειτο για χωριστές παραβάσεις. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα με σκοπό ειδικά την αμφισβήτηση της διακρίσεως αυτής που έκανε η Επιτροπή. Βεβαίως, στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει εκ νέου ότι υπήρχε αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της αιτήσεώς της περί απαλλαγής, των ελέγχων που διέταξε η Επιτροπή, των αιτημάτων επιείκειας της Siemens και της Fuji και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό, που έχει ήδη απορριφθεί στη σκέψη 91 ανωτέρω, δεν είναι ικανό να αναιρέσει τη διάκριση που έκανε η Επιτροπή μεταξύ των συμπράξεων.

101 Ως εκ τούτου, το έγγραφο της Επιτροπής της 31ης Οκτωβρίου 2006, με το οποίο χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα απαλλαγή υπό όρους για τις συμπράξεις που αφορούσαν εθνικές αγορές, δεν είναι ικανό να δημιουργήσει στην προσφεύγουσα δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά την απαλλαγή από το πρόστιμο για τη συμμετοχή της στη συμφωνία κυρίων, η οποία αποτελούσε χωριστή σύμπραξη.

102 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στις 7 και 8 Φεβρουαρίου 2007, η Επιτροπή δεν προέβη σε ελέγχους στις εγκαταστάσεις της, ενώ προέβη σε ελέγχους στις εγκαταστάσεις άλλων επιχειρήσεων.

103 Συναφώς, καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή δικαιούται να επιλέγει, σε κάθε υπόθεση, εκείνα εκ των μέσων έρευνας που διαθέτει τα οποία θεωρεί ως τα πλέον κατάλληλα για τη συλλογή πληροφοριών από εμπλεκόμενες επιχειρήσεις σε πιθανολογούμενη σύμπραξη και ότι, προς τούτο, διαθέτει ευρύ περιθώριο διακριτικής ευχέρειας.

104 Εν συνεχεία, όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από διαφορετική μεταχείριση της προσφεύγουσας έναντι άλλων επιχειρήσεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι έλεγχοι της 7ης και 8ης Φεβρουαρίου 2007 σκοπούσαν, βεβαίως, σε συμπράξεις σχετικά με τους μετασχηματιστές ισχύος, αλλά συμπράξεις

που αφορούσαν εθνικές αγορές. Ωστόσο, καθόσον επρόκειτο για ελέγχους που αφορούσαν συμπράξεις ως προς τις οποίες η προσφεύγουσα ήδη συνεργαζόταν με την Επιτροπή, δεν μπορεί να της προσαφθεί ότι δεν είχε προβεί σε έλεγχο στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας.

105 Εξάλλου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, μόνο το γεγονός ότι χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα απαλλαγή υπό όρους όσον αφορά τη συμμετοχή της στις συμπράξεις που αφορούσαν τις εθνικές αγορές δεν συνεπάγεται τη χορήγηση απαλλαγής της για όλες τις παραβάσεις που μπορούν να αποκαλυφθούν στη συνέχεια στον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος. Συγκεκριμένα, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 92 ανωτέρω, ο κίνδυνος του φαινομένου «της χιονοστιβάδας» αποτελεί εγγενές στοιχείο του προγράμματος επιείκειας της Επιτροπής. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε συνεργαστεί με την Επιτροπή σχετικά με σύμπραξη που επηρέαζε τον τομέα μετασχηματιστών ισχύος δεν συνεπάγεται συνεπώς τη δημιουργία στην προσφεύγουσα δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όσον αφορά την απαλλαγή από την επιβολή προστίμου για όλες τις συμπράξεις που επηρεάζουν τον τομέα αυτόν.

106 Ως εκ τούτου, η αιτίαση που αντλείται από τη μη διενέργεια ελέγχων στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

107 Τρίτον, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, δεν μπορεί να συναχθεί από τα έγγραφα που υπέβαλε στο Γενικό Δικαστήριο ότι το ερωτηματολόγιο της Επιτροπής της 14ης Μαρτίου 2007 της είχε σταλεί για ενημερωτικούς μόνο λόγους. Αντιθέτως, από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι το εν λόγω ερωτηματολόγιο περιελάμβανε ερωτήσεις απευθυνόμενες άμεσα προς την Areva.

108 Τέταρτον και εν πάση περιπτώσει, πρέπει να γίνει δεκτό ότι προκύπτει ιδίως από την αιτιολογική σκέψη 315 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι η Επιτροπή ενημέρωνε τακτικά την προσφεύγουσα περί της καταστάσεώς της ως προς την απαλλαγή και ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε επιχειρήματα για την αναίρεση της διαπιστώσεως αυτής.

109 Κατά συνέπεια, η αιτίαση περί παραβιάσεως της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης πρέπει επίσης να απορριφθεί.

– Επί της αιτιάσεως που αντλείται από παράβαση της παραγράφου 23, στοιχείο β′, τρίτο εδάφιο, της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας και από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

110 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε την παράγραφο 23, στοιχείο β′, τρίτο εδάφιο, της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας καθώς και ότι παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Το σημείο αυτό της εν λόγω ανακοινώσεως υποχρεώνει την Επιτροπή να μην χρησιμοποιεί πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί από επιχείρηση στο πλαίσιο αιτήματος επιείκειας κατά της επιχειρήσεως αυτής. Εν προκειμένω, ακριβώς διότι γνώριζε ότι καλύπτεται από την εγγύηση αυτή αποφάσισε να παράσχει στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με πρακτικές αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού στον τομέα των μετασχηματιστών ισχύος.

111 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά την παράγραφο 23, στοιχείο β′, τρίτο εδάφιο, της εν λόγω ανακοινώσεως, «[ε]άν μια επιχείρηση παράσχει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με πραγματικά περιστατικά τα οποία αγνοούσε προηγουμένως η Επιτροπή και τα οποία έχουν άμεση σχέση με τη βαρύτητα ή τη διάρκεια της πιθανολογούμενης σύμπραξης (καρτέλ), η Επιτροπή δεν θα λάβει υπόψη τα στοιχεία αυτά κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου που θα επιβάλει στην επιχείρηση που παρέσχε τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία».

112 Η παράγραφος 23, στοιχείο β′, τρίτο εδάφιο, αφορά την ειδική περίπτωση στην οποία μπορεί να βρεθεί μια επιχείρηση που δεν τυγχάνει απαλλαγής από την επιβολή προστίμου, αλλά μόνο μειώσεως αυτού. Συγκεκριμένα, προσκομίζοντας πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με σύμπραξη, μια τέτοια επιχείρηση κινδυνεύει να αποκαλύψει στοιχεία ικανά να επηρεάσουν τη βαρύτητα ή τη

διάρκεια της παραβάσεως την οποία μπορεί να διαπιστώσει η Επιτροπή, με ενδεχόμενη συνέπεια την επιβάρυνση των κυρώσεων που επιβλήθηκαν για τη συμμετοχή της στη σύμπραξη αυτή. Προκειμένου να ενθαρρύνει όλες τις επιχειρήσεις να συνεργάζονται πλήρως, ακόμη και αυτές που δεν τυγχάνουν απαλλαγής από την επιβολή προστίμου, η παράγραφος 23, στοιχείο β', τρίτο εδάφιο, της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας προβλέπει «μερική απαλλαγή» για αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία.

113 Ωστόσο, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν εξήγησε ουδόλως τίνι τροπω είχε προσκομίσει, όσον αφορά τη συμφωνία κυρίων, αποδεικτικά στοιχεία για πραγματικά περιστατικά τα οποία αγνοούσε προηγουμένως η Επιτροπή και τα οποία έχουν άμεσο αντίκτυπο στη βαρύτητα ή στη διάρκεια της πιθανολογούμενης συμπράξεως.

114 Στο μέτρο που, επικαλούμενη την παράγραφο 23, στοιχείο β', τρίτο εδάφιο, της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας, η προσφεύγουσα σκοπεί, εκ νέου, να προβάλλει ότι υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της αιτήσεώς της περί απαλλαγής, των ελέγχων που διενεργήθηκαν από την Επιτροπή στις 7 και 8 Φεβρουαρίου 2007, της αιτήσεως απαλλαγής της Siemens στις 7, 12 και 15 Φεβρουαρίου 2007 καθώς και εκείνης της Fuji της 18ης Ιουλίου 2007 και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, αρκεί να γίνει δεκτό ότι η εν λόγω παράγραφος της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας δεν έχει σε καμία περίπτωση σκοπό να λαμβάνεται υπόψη μια τέτοια αιτιώδης συνάφεια. Αντιθέτως, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 92 ανωτέρω, ο κίνδυνος του φαινομένου «της χιονοστιβάδας» αποτελεί εγγενές στοιχείο της ανακοινώσεως του 2002 περί της συνεργασίας.

115 Έπεται ότι πρέπει επίσης να απορριφθεί η αιτίαση που αντλείται από παράβαση της παραγράφου 23, στοιχείο β', τρίτο εδάφιο, της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας και από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

116 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του τέταρτου λόγου πρέπει επίσης να απορριφθεί, και, ως εκ τούτου, ο τέταρτος λόγος στο σύνολό του.

Επί του εναπομένοντος σκέλους του πρώτου λόγου, περί παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

117 Το εναπομένον σκέλος του πρώτου λόγου αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την προσέγγισή της η οποία συνίσταται στην προσθήκη μίας επιπλέον προϋποθέσεως για την απαλλαγή από την επιβολή προστίμου υπό το πρίσμα των προϋποθέσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 8, στοιχείο α', καθώς στις παραγράφους 9 και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας προϋποθέσεων.

118 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, ότι καίτοι, βάσει του άρθρου 253 ΕΚ, η Επιτροπή υποχρεούται να μνημονεύει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η νόμιμη δικαιολόγηση της αποφάσεως και τους λόγους για τους οποίους την έλαβε, εντούτοις δεν απαιτείται να λαμβάνει θέση εφ' όλων των πραγματικών και νομικών ζητημάτων που ανακινήθηκαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας (απόφαση της 11ης Ιουλίου 1985, Remia κ.λπ. κατά Επιτροπής, 42/84, Συλλογή, EU:C:1985:327, σκέψη 26).

119 Η Επιτροπή έχει το πολύ την υποχρέωση, υπό το πρίσμα του άρθρου 253 ΕΚ, να απαντά ειδικώς στα ουσιαστικά και μόνον επιχειρήματα που προβάλλουν οι προσφεύγουσες κατά τη διοικητική διαδικασία (απόφαση της 30ης Σεπτεμβρίου 2003, Atlantic Container Line κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-191/98 και T-212/98 έως T-214/98, Συλλογή, EU:T:2003:245, σκέψη 575).

120 Η υποχρέωση αιτιολογήσεως μιας ατομικής αποφάσεως σκοπό έχει να επιτρέψει στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του επί της νομιμότητας της αποφάσεως και να παράσχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση είναι όντως βάσιμη ή αν ενδεχομένως πάσχει ελάττωμα λόγω του οποίου θα μπορούσε να αμφισβητηθεί το κύρος της (αποφάσεις της 2ας Οκτωβρίου 2003,

Corus UK κατά Επιτροπής, C-199/99 P, Συλλογή, EU:C:2003:531, σκέψη 145, και της 28ης Ιουνίου 2005, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Συλλογή, EU:C:2005:408, σκέψη 462).

121 Εν προκειμένω, πρέπει, καταρχάς να επισημανθεί ότι το παρόν σκέλος του πρώτου λόγου στηρίζεται σε μια εσφαλμένη παραδοχή. Εν αντιθέσει προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν προσέθεσε μία επιπλέον προϋπόθεση στις προβλεπόμενες στο άρθρο 8, στοιχείο α′, καθώς και στις παραγράφους και 11 της ανακοινώσεως του 2002 περί συνεργασίας προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, προκύπτει σαφώς από την παράγραφο 9 ότι η Επιτροπή δεν χορηγεί απαλλαγή από την επιβολή προστίμου για πιθανολογούμενη σύμπραξη όταν, κατά τον χρόνο της αιτήσεως απαλλαγής, έχει ήδη στη διάθεσή της επαρκή στοιχεία για την έκδοση αποφάσεως διενέργειας ελέγχου.

122 Εν συνεχεία, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στις αιτιολογικές σκέψεις 312 έως 322 και 269 έως 274 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εξέθεσε επαρκώς τους λόγους για τους οποίους είχε αποφασίσει να μη χορηγήσει απαλλαγή από την επιβολή του προστίμου στην προσφεύγουσα όσον αφορά τη συμφωνία κυρίων. Προκύπτει εξάλλου σαφώς από τα προβληθέντα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι είχε πλήρως κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν της είχε χορηγήσει απαλλαγή από το πρόστιμο όσον αφορά τη συμφωνία κυρίων, γεγονός που της επέτρεψε να αμφισβητήσει το κύρος τους.

123 Ως εκ τούτου, το εναπομένον σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.

124 Συνεπώς, εφόσον κανένας από τους προβαλλόμενους λόγους της προσφεύγουσας δεν είναι βάσιμος, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

125 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή έχει υποβάλει σχετικό αίτημα, πρέπει η προσφεύγουσα να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Alstom Grid SAS στα δικαστικά έξοδα.

Γρατσίας Czúcz Labucka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Νοεμβρίου 2014.

(υπογραφές)